

«Εσύ είσαι ο Θεός που με βλέπει» (Γεν 16,13)

Αυτό το εδάφιο προέρχεται από το βιβλίο της Γένεσης. Τα λόγια αυτά είπε η Άγαρ, η δούλη της Σάρας, την οποία έδωσε ως σύζυγο στον Άβραμ, επειδή εκείνη δεν μπορούσε να γεννήσει παιδί και να δώσει απογόνους στον Άβραμ. Όταν η Άγαρ, έμεινε έγκυος, άρχισε να περιφρονεί την κυρά της. Η κακή μεταχείριση εκ μέρους της Σάρας, λοιπόν την έκανε να φύγει στην έρημο. Και τότε, εκεί, συνέβη μια ξεχωριστή συνάντηση ανάμεσα στο Θεό και σ' εκείνην και της δόθηκε μια υπόσχεση, παρόμοια μ' αυτή που έδωσε ο Θεός στον Άβραμ. Ο γιος που θα γεννήσει η Άγαρ θα ονομαστεί Ισμαήλ, που σημαίνει «ο Θεός άκουσε», επειδή ο Κύριος εισάκουσε τον πόνο της και της έδωσε απόγονο.

«Εσύ είσαι ο Θεός που με βλέπει»

Η αντίδραση της Άγαρ αντανakλά την κοινή αντίληψη εκείνης της εποχής, πως τα ανθρώπινα όντα δηλαδή δεν μπορούν να αντέξουν μια πρόσωπο με πρόσωπο συνάντηση με το Θεό. Η Άγαρ είναι έκπληκτη και ευγνώμων γι' αυτή τη συνάντηση. Αποκτά την εμπειρία της αγάπης του Θεού ακριβώς μέσα στην έρημο, σε έναν τόπο προνομιούχο, όπου κάποιος μπορεί να βιώσει μια προσωπική συνάντηση μ' Εκείνον. Η Άγαρ νοιώθει την παρουσία του Θεού και αισθάνεται αγαπημένη από Εκείνον, ο οποίος την «είδε» μέσα στην κατάσταση της δυστυχίας της, αυτόν το Θεό που φροντίζει τα πλάσματά του και τα περιβάλλει με αγάπη.

«Δεν είναι ένας Θεός απών, απόμακρος, αδιάφορος για την τύχη της ανθρωπότητας, ο Κύριος επαγρυπνά για τη ζωή του καθενός μας. Το διαπιστώνουμε συχνά [...] Είναι εδώ μαζί μου, είναι πάντα μαζί μου, γνωρίζει τα πάντα για μένα και μοιράζεται κάθε μια από τις χαρές μου, τις επιθυμίες μου, τις σκέψεις μου, σηκώνει μαζί μου κάθε μου φροντίδα, κάθε μια από τις δοκιμασίες μου»¹.

«Εσύ είσαι ο Θεός που με βλέπει»

Αυτός ο Λόγος της Ζωής αναζωπυρώνει μια βεβαιότητα και μας παρηγορεί: δεν είμαστε ποτέ μόνοι στην πορεία μας. Ο Θεός είναι μαζί μας και μας αγαπάει. Μερικές φορές, όπως η Άγαρ,

¹ Chiara Lubich, Λόγος της ζωής - Ιουλίου 2006

αισθανόμαστε «ξένοι» πάνω σ' αυτή τη γη, ή καλύτερα αναζητούμε να βγούμε από τις δύσκολες και οδυνηρές καταστάσεις. Εντούτοις, πρέπει να είμαστε βέβαιοι για την παρουσία του Θεού και για τη σχέση μας μ' Εκείνον που μας ελευθερώνει, μας καθησυχάζει και μας βοηθά να αρχίζουμε πάντα ξανά από την αρχή.

Είναι η εμπειρία της Π. ο οποία έζησε μόνη της την περίοδο της πανδημίας. Διηγείται : «Από τη στιγμή που σταμάτησε κάθε δραστηριότητα στη χώρα μας, είμαι μόνη στο σπίτι. Δεν έχω καμιά φυσική παρουσία κοντά μου και προσπαθώ να αξιοποιήσω όσο γίνεται καλύτερα τις μέρες μου. Παρόλα αυτά, καθώς περνούν οι μέρες απογοητεύομαι όλο και πιο πολύ και το βράδυ δεν μπορώ να κοιμηθώ. Νομίζω ότι δεν μπορώ να απαλλαγώ από αυτόν τον εφιάλτη. Αισθάνομαι έντονα πως πρέπει να αφεθώ ολοκληρωτικά στο Θεό και να εμπιστευτώ στην αγάπη του. Δεν αμφιβάλλω καθόλου για την παρουσία του, που με συνοδεύει και με ενισχύει αυτούς τους μήνες της μοναξιάς. Χάρη στα μικρά σημάδια που λαβαίνω από τ' αδέρφια μου, καταλαβαίνω πως δεν είμαι μόνη. Όπως μια φορά που γιόρταζα διαδικτυακά τα γενέθλια μίας φίλης και έλαβα ένα κομμάτι γλυκό από τη γειτόνισσά μου, αμέσως μετά».

«Εσύ είσαι ο Θεός που με βλέπει»

Προστατευμένοι λοιπόν από την παρουσία του Θεού, μπορούμε να είμαστε και εμείς οι ίδιοι οι μεσίτες της αγάπης του. Επειδή καλούμαστε να διακρίνουμε τις ανάγκες των άλλων, να βοηθάμε τους αδελφούς μας και τις αδελφές μας στη δική τους έρημο, να μοιραζόμαστε τις χαρές και τους πόνους των. Η προσπάθεια είναι να κρατάμε πάντα ανοιχτά τα μάτια μας στις ανάγκες της ανθρωπότητας μέσα στην οποία κι εμείς βρισκόμαστε ενταγμένοι.

Μπορούμε να σταθούμε και να προσεγγίσουμε εκείνους που ψάχνουν ένα νόημα και μια απάντηση στα πολυάριθμα «γιατί» της ζωής: φίλοι, μέλη της οικογένειας, γνωστοί, γείτονες, συνάδελφοι στη δουλειά, άτομα με δυσκολίες οικονομικές και ίσως περιθωριοποιημένα κοινωνικά. Μπορούμε να θυμηθούμε και να μοιραστούμε τις πολύτιμες στιγμές όπου συναντήσαμε εμείς οι ίδιοι την αγάπη του Θεού και ανακαλύψαμε ξανά το νόημα της ζωής μας. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μαζί τις δυσκολίες και να ανακαλύψουμε μέσα στις ερήμους που διασχίζουμε την παρουσία του Θεού στην προσωπική μας ιστορία, βοηθώντας να επιμένουμε με εμπιστοσύνη.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής